

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پپه اسکویار
فرستنده: مجله هفته
۱۷ جنوری ۲۰۲۱

۱۱ سپتمبر پیش در آمد بود، ۶ جنوری هدفش جام مقدس است.

۱۴ جنوری، نویسنده پپه اسکویار از مؤسسه تحقیقات بین المللی ۲۳-۱۴ جنوری

۱۱ سپتمبر دروازه را برای جنگ علیه تروریسم باز کرد و بعداً شکل جدید و نرمتر آن توسط تیم اویاما به شکل عملیات احتمالی ماورای ابصار در آمد که در آن بمباران پنهان و آشکار ۷ کشور صورت گرفت. ۱۱ سپتمبر دروازه را به روی لایحه پاتریوت امریکا باز کرد، لوائح و قوانینی که در سال ۱۹۹۴ توسط جو بایدن نوشته شده بود.

۶ جنوری امسال اما دروازه را به روی جنگ علیه تروریسم داخلی و لایحه پاتریوت شماره ۲ با شدت و وحدتی هر چه بیشتر باز می کند.

و می دانیم طبق معمول یار جدا نشدنی لایحه میهن دوستی جنگ های آن طرف آبها بود و خواهد بود، آن هم با شدتی بیش از پیش بدون هیچ مانعی همانگونه که آقای ری مک گاورن (Ray McGovern) مأمور سابق سازمان سیا می گوید: این مهم با کمک و همراهی مجتمع: نظامی، صنعتی، امنیتی، کنگره، دستگاههای ارتباط جمعی، دانشگاهی، و اتاق های فکری (MICIMATT) میسر خواهد بود. (دقیقاً عیناً اتحادی که در ۱۱ سپتمبر شکل گرفت، مترجم). تا موقعی که MICIMATT، جنگ بعدی را آغاز کرد، هر نوع تظاهرات علیه جنگ برچسب تروریسم داخلی خواهد خورد..

هر آنچه در روز ۶ جنوری در این تالار تحت اشغال پولیس این کشور ابر قدرت اتفاق افتاد، ابر قدرتی که در این قرن جدید تریلیون ها دالر خرج امنیت خود کرده، چنین سیرک با دقت تنظیم شده ای از عکس برداری ها و فلم برداری های دقیق و حساب شده بود که اگر نمی خواستند اتفاق بیفتد، اتفاق نمی افتاد.

حدس و گمان در باره این که، این صحنه هجوم به کنگره دست ساخته و حساب شده توسط چند صد نفر از ده ها هزار تظاهر کننده صلح آمیز دور و بر کنگره، یا انقلاب مخملی فریب دهنده ای توسط ستون پنجم نفوذی در فضای این امپراتوری ادامه خواهد یافت.

اما آنچه اهمیت دارد نتیجه آن است: محصول دست ساخته ای به نام «قیام ترمپ» که در آن عملاً موضوع اصلی یعنی رسیدگی به تقلب انتخاباتی در این گیر و دار به کلی مدفون گردید و بدین ترتیب تظاهرات نیم میلیونی قبل از این حمله را به بوته فراموشی سپرده و آن را «تروریسم داخلی» نام گذاری کردند.

این مسلماً یک کودتا نبود. یکی از تحلیلگران برجسته نظامی آقای ادوارد لوتواک Edward Luttwak در یک توثیق می گوید:

«هیچ کس در روز روشن کودتا نمی کند» آنچه روی داد نشانه بروز احساسات مردم بود، نه آتش سوزی و نه غارتی صورت گرفت. خشونت نیز در مقایسه با حادثه میدان اکراین در حد اعتلا بود. یک هفته قبل از ۶ جنوری یکی از وابستگان دولت پنهان تصویر بزرگ را با خونسردی و بدون تعصب چنین توضیح می دهد:

«تل ابیب به ترمپ خیانت کرد و با بایدن معامله جدید کرد و بدین ترتیب ترمپ را جلوی سگ ها انداختند. شلدون آدلسون و مافیایش با تغییر جهت دادن مشکلی ندارند و با هر حيله و نیرنگی طرف برنده را می گیرند. مایک پنس و مک کانل هم به او پشت کردند. مثل این که جولیوس سزار وارد سنای رم می شود تا با خنجر کشته شود. هر معامله ای ترمپ با دولت پنهان انجام دهد بر جا نخواهد ماند، آنان به طور پنهان دارند صحبت از نابودی همیشگی او می کنند».

به قول آلستیر کروک Alstair Crooke، سه چیز برای طرفداران ترمپ (بخش قرمز امریکا) ظاهر و آشکار است: دزدی در انتخابات، قرنطینه به عنوان بهانه ای برای از بین بردن کسب و کارهای کوچک و متوسط و بالاخره قدرت انحصارات و تمامیت خواهی شرکت های عظیم تکنولوژی.

مجسمه ای را دریابید که از روی teleprompter (اسباب مخصوص چرخاندن خطوط نوشته در جلوی ناطق) می خواند و رئیس جمهور منتخب نامیده می شود و حرف خطرناک او را مبنی بر این که «اینها را تظاهر کننده ننماید، اینان مثنی شورشی بی سر و پا هستند. قیام کنندگان تروریست های داخلی اند» را دریابید.... نقل قول جورج دبلیو بوش هم بعد از یازده سپتمبر به همین طریق بود «شما یا با ما هستید و یا با تروریست ها»

این نوشته بر سنگ این قدرت بزرگ است که از طریق مثنی های آهنین قول های اینترنتی به مرحله اجراء در می آید. اول به سراغ رئیس جمهور می آیند، بعد سراغ تو، هر کس در هر جا که از این دیکتاتور های فریادی و غول های تکنولوژی دنباله روی نکند از اینروست که مسأله این ماجرا بسیار بزرگتر از این رئیس جمهور کنترل در رفته کنونی است. تک تک مؤسسات و نهاد های زیر کنترل طبقه حاکم، از مدارس و دانشگاه ها گرفته تا دستگاه های ارتباط جمعی، تا محل کار، بی آنکه رحم کنند، این جمع قابل ترحم و بدبخت را تعقیب و سرکوب خواهند کرد.

جان برن John Brennan رهبر سازمان سیا در زمان اوباما صحبت از اردوگاه های تجدید آموزش می کند. دستگاه های ارتباط جمعی صحبت از پاکسازی می کنند.

جمعیت بدبخت و قابل ترحم تنها چیزی که دارد ترمپسم است که امکان دارد منجر به حزب سومی شود و از این رو باید متلاشی شوند.

از آنجا که یک ده هزارم بالا از جدائی ایالات و قیام مسلحانه به شدت وحشت دارد باید جلو آنچه را که اکنون شکل یک حرکت توده ئی و ملی اما ناپخته از نظر پیشنهادات سیاسی است، گرفته شود.

یک ده هزارم بالا خوب می داند که ترمپ نمی تواند عامل یک حرکت انقلابی باشد. از سوی دیگر، جمعیت قابل ترحم او را عاملی برای تغییر تشخیص داده اند. او منجلا ب واشنگتن و فساد آن را رو کرد. او نشان داد که این مؤسسات فقط عروسک های خیمه شب بازی انحصارات هستند و کوچکترین توجهی به مردم عادی ندارند.

دستگاه قضائی در فساد فرو رفته است. شرکت های داروئی و تکنولوژی عملاً بخشی از مجتمع MICIMATT هستند.

حال باید دید که تکلیف این ۷۵ میلیون نفری را که صدایشان را خفه کرده اند چه خواهد شد و ۸۸ میلیون نفر از مشترکین توئیتر ترمپ چه می شوند.

تا اینجا ما شاهد یک جنگ طبقاتی هستیم، اقلیتی کوچک در قدرتند و دموکراسی در دست قدرت کامل دستگاه های ارتباط جمعی قرار دارد.

آنچه در پیش است پاکسازی بیرحمانه، سرکوب پیگیر، سانسور، جاسوسی علیه مردم و متلاشی کردن آزادیهای مدنی خواهد بود.

بنا بر این خوش آمدید به «تسلط بلامنازع در داخل» - المان ۱۹۳۳ و ۱۹۸۴ اصل جورج اورول خداحافظ رؤیای امریکائی میراث ۶ جنوری اینست.

*****

توضیح مترجم: نویسنده مخصوصاً از اصطلاح «جمعیت قابل ترحم» برای طرفداران ترمپ استفاده کرده. لازم به تذکر است، در انتخابات دوره قبل بین هیلری کلینتن و دونالد ترمپ، خانم کلینتون به طرفداران ترمپ به این لفظ اشاره می کرد

منبع کانال تلگرامی دکتر مرتضی محیط